

МОТИВИ към решение №8/09.06.2021г., постановено по АНД № 121/2021г. по описа на Районен съд-Велики Преслав

С Постановление от 28.04.2021 г. на прокурор при Районна прокуратура-Шумен, е внесено предложение за освобождаване от наказателна отговорност на обвиняемия М. Н. Д. за извършено от същия престъпление по чл. 343, ал.1, б. "б", предл.2-ро, вр.чл.342, ал.1 от НК, с налагане на административно наказание по реда на чл.78а от НК.

В съдебно заседание, представителят на РП-Шумен, ТО-Велики Преслав поддържа направеното предложение, като счита, че обвинението предявено на обв.Д. е безспорно и категорично доказано, като сочи, че са налице и всички предпоставки за прилагане разпоредбата на чл.78а от НК, с налагане на предвиденото от законодателя наказание в минималния размер, както и на осн.чл.343г от НК обвиняемият да бъде лишен от право да управлява МПС.

Адв.Д. - защитник на обв.Д. заявява, че в случая е налице случайно деяние по смисъла на чл.15 от НК, предвид и което иска подзащитният му да бъде признат за невиновен по така предявеното му обвинение, алтернативно – да бъде наложено наказание в минималния предвиден в разпоредбата на чл.78а от НК размер. Моли, на осн.чл.78а, ал.4 от НК на обв.Д. да не бъде налагано кумулативно предвиденото наказание „Лишаване от право да управлява МПС“, доколкото същият работи като шофьор и това е основната му дейност с която реализира доходи.

Обв.Д. заявява, че е съгласен с посоченото от неговия защитник.

От фактическа страна, съдът като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност приема за установено следно:

Обвиняемият Д. работел като шофьор на специална кола - сметосъбиращ автомобил марка „МАН 25.264" с рег. № *** в „Благоустройство и комунално стопанство" ЕООД гр. *** от 09.08.2018г. Водач на същият автомобил бил и св.Р. А., предвид временната трудоспособност на който, от средата на месец януари 2019г., този автомобил се управлявал само от обв.Д. Св. С.А. от гр.*** също работел по трудово правоотношение с „БКС" ЕООД гр. *** , на длъжност „сметосъбирач" в отдел „Чистота". Като такъв в дружеството работел и св.Г.. Поради по-дългия трудов стаж на св.А., по време на работа със св. Г., той управлявал хидравличната система за разтоварване на контейнерите за смет, монтирана на сметосъбиращият автомобил, за която бил обучен и инструктиран.

На 29.01.2019г. обв. Д. като водач на сметосъбиращият автомобил „МАН 25.264" с рег. № ***, св.А. и св. Г., като сметосъбирачи, били на смяна, като около 14.00 часа извършвали сметопочистване в с. *** разтоварвайки сметта от сметосъбиращите контейнери в товарното отделение на сметосъбиращия камион. Преди железопътния прелез, преминаващ през населеното място, автомобилът вече бил в натоварено състояние, като предвид спецификата му като се претовари, да се снишава надолу от тежестта на товара, респ. стъпелките му да увисват – към този момент камионът бил в посоченото състояние. За повдигането му се използвал бутон, който бил в кабината на автомобила. Св. А. съобщил на обв. Д. за снишаването, но същият не предприел действия за повдигане на каросерията.

Хидравличната система на автомобила за разтоварване на контейнерите в този ден се управлявала от св. А.. След поредното разтоварване на контейнери в близост до ЖП прелеза в с. *** преди потегляне на автомобила, св.А. не вдигнал хидравличната система за

разтоварване в положение „транспортно“, а я оставил в положение „работно“. Качил се на дясната стъпенка, монтирана на сметосъбиращия автомобил, която били неподвижно закрепена към задната броня и нямала връзка с хидравличната система, а св. Г. - на лявата. Автомобилът потеглил отпразвайки се към ЖП прелеза. Поради товара, каросерията на автомобила била на по-ниско от нормалното ниво и долната част на хидравличната система и задните стъпенки също са били по-ниско от нормалното, до нивото на настилка при работен режим.

ЖП прелезът бил изграден за двупосочно движение на автомобили и средства на ЖП транспорт - с четири броя релси, които пресичали пътя под 90°. След ЖП прелеза, пътят завивал в посока наляво, под 90°, в посока - с.***. Между втората и третата релса имало площадка, по-висока с 20 см от нивото на третата релса. При наличието на този неравен терен и с натоварен автомобил, в задната част на който били св. Г. и св. А., обв. Д. преминал с през железопътния прелез със скорост от 36, 7 км/ч. с намерение да завие по пътя наляво. Премахвайки от площадката към третата релса, поради денивелацията на терена, задното дясно колело на автомобила „пропаднало“ надолу към релсата, каросерията му се наклонила и разклатила силно, с отклонения в хоризонтална и вертикална посока, като поради вертикалното отклонение на задната част на каросерията към пътя, най-ниско разположена долна част на хидравличната система се ударила в настилка, при което рамката на надстройката се усукала и скъсала долната дясна панта на вратата на контейнера за смет. Вратата се откачила и се завъртяла в посока на возещият се на дясната стъпенка св. А.. След инициалния удар в долната дясна част на хидравличната система последвал удар и в долната част на стъпенката, при което св.А. бил отхвърлен от стъпенката и паднал върху настилка, в резултат на което получил травматично увреждане - фрактура на тялото на лява бедрена кост в средна трета, с разместване на фрагментите, обуславяща трайно затруднение в движението на левия долен крайник за срок по-голям от един месец.

В хода на досъдебното производство била изготвена автотехническа експертиза, от заключението на която е видно, че причините за възникналия инцидент са комплексни, в комбинация на следните фактори: недостатъчно разстояние между пътната настилка и стъпенките поради спуснатата в работно положение хидравлична система на сметосъбиращата машина; неравния терен на ЖП прелеза поради разликите в нивото на настилки и релсите, както и несъответстващата с терена на ЖП прелеза скорост на движение на автомобила при спусната хидравлика. Изготвена е и втора допълнителна автотехническа експертиза, видно от даденото заключение на която при двата варианта на преминаване на товарния автомобил през ЖП прелеза /напречно или косо/ при спусната хидравлика, определящ фактор за осъществяване на контакт на части от автомобила с настилка е разстоянието между настилка и долната част на хидравличната система, което зависи от скоростта на движение на автомобила. При по-висока скорост разклащането е по-голямо, а при по-ниска - по-малко. Според вещото лице, в конкретния случай водачът не е намалявал скоростта, която е била по-ниска от максимално разрешената за населено място, но е била висока за безопасно преминаване на неравния терен на ЖП прелеза. Безопасно преминаване през конкретния ЖП прелез било възможно при скорост от 5-10 км/ч, като в този случай разклащането на каросерията би било значително по-слабо и не би довело до ударен контакт с настилка, респ. не биха настъпили вредните последици от процесното ПТП. Експертизата приема, че удар само в стъпенките е възможен само в случай на преминаване през ЖП прелеза с вдигната хидравлика /в транспортен режим/, тъй като в този случай те са най-близко до настилка.

Изготвена е и съдебномедицинска експертиза на св. А., видно от заключението на която, същият е получил травматични увреждания: фрактура на тялото на лявата бедрена кост в средна трета с разместване на фрагментите. Охлузни рани на дясното коляно. В резултат на

получените травматични увреждания на пострадалия е причинено трайно затруднение в движението на левия долен крайник за срок по-голям от едни месец, средно за 7-8 месеца при благоприятно протичане на оздравителния процес.

От приобщената по делото справка от Сектор ПП ОД на МВР-Шумен за нарушител/водач /л. 54 от ДП/ е видно, че обв. Д. притежава СУМПС и категории и има налагани санкции за нарушения на правилата на ЗДвП.

По делото е изискана и справка за съдимост за обв.Д. от която е видно, че същият не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност с налагане на административно наказание.

Така изложената и възприета от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени и гласни доказателства, а именно – от показанията на разпитаните в хода на досъдебното производство свидетели, обясненията на обвиняемия, назначената и изготвена съдебно-техническа експертиза и допълнителните такива, както и изготвената съдебно-медицинска експертиза, извършения оглед на местопроезшествие, писмените доказателства - справка за нарушител в региона, справка за съдимост, приложените от „БКС“ ЕООД гр. *** документи, както и тези от Инспекцията по труда и др.

След преценка на всички доказателства по делото, съобразно разпоредбата на [чл. 14 от НПК](#) - поотделно и в тяхната съвкупност, съдът счита, че обвиняемият Д. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл. 343, ал.1, б.„б“, предл.2-ро, вр.чл.342, ал.1 от НК, като на 29.01.2019г. в с.*** обл. Шумен, при управление на МПС - специален автомобил марка „МАН 25.264М“ с рег. № ***, собственост на „Благоустройство и комунално стопанство“ЕООД гр.***, нарушил правилата за движение /чл. 20, ал. 2 от Закона за движението по пътищата „Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране на скоростта на движението да се съобразяват с...релефа на местността, с превозвания товар“ и чл. 51, ал. 1 „Всеки участник в движението трябва да проявява особено внимание при приближаване към железопътен прелез и преминаване през него“ и чл. 51, ал. 2 от ЗДвП „Водачът на пътно превозно средство, когато се приближава към железопътен прелез, трябва да се движи с такава скорост, която да му позволи при необходимост да спре пред прелеза.“/ и по непредпазливост причинил на С. Й. АС. от гр. *** средна телесна повреда, изразяваща се в трайно затруднение в движението на левия долен крайник , вследствие на фрактура на лява бедрена кост в средна трета с разместване на фрагментите.

В случая са накърнени обществените отношения, чрез които се осигуряват условията за безопасно и правилно използване на транспортните средства с цел опазване живота и телесната неприкосновеност на участниците в движението.

От обективна страна изпълнителното деяние се изразява в предприемане на действия по управлението на МПС от обв.Д., с които е нарушил правилата за движение по пътищата и е причинил средна телесна повреда на пострадалия А.. Установи се по делото, че причините за възникналия инцидент са комплексни, като с действията си обв.Д. е допуснал нарушение на разпоредбите по чл. 20, ал. 2, и чл. 51, ал. 1 и ал.2 от ЗДвП и че това нарушение е в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат – причиненето телесно увреждане на св.А., като същото изпълва медикобиологичните характеристики на средна телесна повреда по смисъла на [чл. 129 от НК](#).

В случая, деянието е извършено от обв.Д. по непредпазливост, при форма на вината – небрежност /несъзнавана непредпазливост/. Обвиняемият, не е предвиждал и не е искал настъпването на общественноопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди чрез изпълнение на задължението си по чл. 20, ал. 2 от Закона за движението по пътищата

/ЗДвП/ "Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране на скоростта на движението да се съобразяват с...релефа на местността, с превозвания товар" и чл. 51, ал. 1 „Всеки участник в движението трябва да проявява особено внимание при приближаване към железопътен прелез и преминаване през него" и чл. 51, ал. 2 от ЗДвП „Водачът на пътно превозно средство, когато се приближава към железопътен прелез, трябва да се движи с такава скорост, която да му позволи при необходимост да спре пред прелеза, което е в причинно следствена връзка с настъпилия вредоносен резултат.

Изложените съображения на защитника на обв.Д. по отношение на направения извод за настъпването на „случайно деяние“, което изключва вината досежно извършеното от същия ПТП, не се споделят от настоящия състав. Условие за невиновно поведение за водача, според чл.15 от НК, е същият да е спазил определени предписания, с оглед на което няма задължението и не е длъжен да предвиди възможните общественноопасни последици при конкретната пътна обстановка. Необходимо е и той да е бил поставен в невъзможност да предвиди и предотврати тези последици, което е несъотносимо към конкретния случай, при който настъпилото ПТП е в резултат от неговото поведение. Именно наличието или липсата на причинна връзка между поведението на дееца и причинения резултат обуславя и разликата между деянието, извършено при форма на вина несъзнавана непредпазливост и “случайното деяние” по чл. 15 от НК, обща характеристика на които е отсъствието в съзнанието на дееца на представи относно настъпването на общественноопасните последици, макар и обективно да е причинил резултата. При небрежността деянието е осъществено виновно - деецът едновременно е бил длъжен и е могъл да предвиди общественноопасния резултат, а при “случайното деяние” отсъства едно от тези изисквания – деецът не е бил длъжен или ако е бил, то не е могъл да предвиди резултата. Само тогава, когато един водач е изпълнил предписанията на правилата за движение, противно на установеното по настоящото дело, но не е могъл и не е бил длъжен да предвиди и да предотврати настъпването на общественноопасните последици, той не следва да носи отговорност, тъй като е налице случайно деяние по смисъла на чл.15 от НК. /ТР №28 от 28.11.1984 г. по н.д. №10/84 ОСНК на ВС/.

По отношение отговорността на обвиняемия Д., съдът съобрази следното:

Налице са всички положителни материалноправни предпоставки на чл.78а от НК за освобождаване на обв. Д. от наказателна отговорност с налагане на административно наказание: престъплението по чл. 343, ал.1, б.“б“, предл.2-ро, вр.чл.342, ал.1 от НК е извършено от обв.Д. по непредпазливост, като за него законът предвижда наказание лишаване от свобода до три години или „Пробация“. Обв.Д. не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на гл.VII, раздел IV от НК, а с престъплението не са причинени имуществени вреди.

В конкретния случай не са и налице ограниченията, визирани от законодателя в разпоредбата на чл.78а, ал.7 от НК, забраняващи приложението на този институт.Поради това съдът счита, че по отношение на обв.Д. са налице всички предвидени условия за приложението на чл.78а от НК за освобождаването му от наказателна отговорност с налагане на административно наказание – „Глоба“.

При определяне размера на същото, съдът взе предвид обществена опасност на извършеното от обв.Д. деяние, определяща се както от непосредствения обект на засягане, а именно – обществените отношения чрез които се осигуряват условията за безопасно и правилно използване на транспортните средства, така и от характера на причинената телесна повреда, от обстоятелството, че за случилото се е допринесло и невдигнатата от св.А. в „транспортно,, положение хидравлична система на сметосъбиращата машина, като с оглед

конкретиката по делото отчете наличие единствено на смекчаващи отговорността обстоятелства, обусловени от ниската обществена опасност на дееца, преценена при съвкупен анализ на всички обстоятелства свързани с личността на обвиняемия, възрастта, семейното му и имуществено положение, чистото съдебно минало, оказаното съдействие на разследващите органи за установяване на обективната истина, изразеното съжаление. Съобразявайки посоченото съдът определи размера на така предвидената от закона санкция, при наличие на смекчаващи отговорността обстоятелства, а от друга страна липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства, на минималния такъв, а именно – 1 000 лева. Така определената санкция съдът намира, че съответства на извършеното деяние и на максимално реализиране в конкретния случай на очертаните в чл.12 от ЗАНН и чл.36 от НК цели на наказанието, както с оглед специалната, така и с оглед генералната превенция.

В разпоредбата на [чл. 343г от НК](#) се предвижда кумулативно определяне на наказание лишаване от права за престъпление като процесното. Разпоредбата на [чл. 78а, ал. 4 от НК](#) от своя страна предвижда преценката за налагане на това наказание, в производство като настоящото, да се извърши от съда. В конкретния случай според съда не се налага обв.Д. да бъде лишен и от право да управлява МПС, като се има предвид професията на същия, характера на настъпилото ПТП, броя и тежестта на извършените нарушения по ЗДвП, а така също и данните относно поведението му като водач на МПС, изведени от приложената справка за нарушител/водач. Ето защо в конкретния случай съдът намира, че проведеното срещу обвиняемия ДП, както и съдебно такова, ведно с наложеното административно наказание, би било достатъчно за постигане на целите, предвидени както в НК, така и в ЗАНН, без налагане на наказание "лишаване от право да управлява МПС".

С оглед разпоредбата на чл.189 от НПК обв. Д. следва да заплати в полза на Държавата направените по делото разноси от **1218,30** лева по сметка на ОД на МВР – Шумен.

По изложените съображения, съдът постанови решението си.